

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kutnie wyrokiem z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 266/14

1. uznał oskarżonego **A. T. (1)** za winnego tego, że w dniu 14.04.2014 r. około godz. 5:10 w K. na ul. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (wyniki: 0,31 mg/l, 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 2 lat próby;
3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku;
4. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet wykonania orzeczonego w pkt 4 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu zatrzymanie prawa jazdy od dnia 14 kwietnia 2014 r.;
5. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem części kosztów sądowych, a w pozostałym zakresie oskarżonego od tychże kosztów zwolnił.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator w całości na niekorzyść oskarżonego A. T. (1).

Wyrokowi temu zarzucił, mającą wpływ na treść orzeczenia, obrazę przepisów postępowania, to jest art. 343 § 7 k.p.k. i art. 335 § 1 k.p.k., a polegającą na uwzględnieniu prawidłowego wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym A. T. kary i środka karnego bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie następnie wyroku niezgodnego z tym wnioskiem poprzez obciążenie A. T. kosztami sądowymi w kwocie 120 zł i zwolnienie go od zapłaty tychże kosztów w pozostałym zakresie, podczas gdy wniosek prokuratora zawierał żądanie orzeczenia zwrotu kosztów i opłat.

Podnosząc powyższe prokurator wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zwrotu kosztów i opłat w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna, co do podniesionego w niej zarzutu obrazę prawa procesowego i jako taka musiała podlegać uwzględnieniu poprzez zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 5, zgodnie z wnioskiem w niej zawartym.

Zauważyć wypada, że z treści protokołu posiedzenia z dnia 16 czerwca 2014 r. oraz pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 34 odwrot) wynika, że treść zaskarżonego wyroku rozmiągająca się częściowo z wnioskiem zgłoszonym przez prokuratora w akcie oskarżenia w oparciu o przepis art. 335 § 1 k.p.k., jest wynikiem przeoczenia przez Sąd Rejonowy faktu zmiany brzmienia wymienionego ostatnio przepisu i pozostawania w zakresie jego interpretacji, na gruncie między innymi orzecznictwa Sądu Najwyższego, które straciło już swoją aktualność.

Słusznie autorka środka odwoławczego wskazuje, że w obecnym stanie prawnym Sąd nie może samodzielnie dokonywać zmian w treści wniosku zgłoszonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. również w zakresie kosztów postępowania, jeśli uzgodnienia w tym zakresie były objęte porozumieniem. W związku bowiem z ogłoszeniem w Dzienniku Ustaw z dnia 25 października 2013 r., poz. 1247, ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw, z dniem 9 listopada 2013 r. weszła w życie zmiana polegająca między innymi na nowelizacji art. 335 k.p.k. Przepis ten w nowym brzmieniu przewiduje, iż uzgodnienie pomiędzy prokuratorem a

oskarżonym może obejmować również poniesienie przez oskarżonego kosztów postępowania (art. 335 § 1 zdanie 2 k.p.k. w nowym brzmieniu).

Z wniosku i akt sprawy wynika, że do takiego uzgodnienia w realiach tej sprawy doszło, a zatem Sąd Rejonowy w Kutnie samodzielnie, bez zgody uprawnionych stron, dokonał zmiany warunków zawartego porozumienia, zwalniając oskarżonego z obowiązku poniesienia części kosztów postępowania. W sprawie co do zasady został zachowany konsensualny tryb procesowania, doszło jednak do swoistego ekscesu orzeczniczego w postaci wydania orzeczenia o częściowym zwolnieniu oskarżonego od kosztów sądowych, pozbawionego podstaw faktycznych i prawnych.

Jak słusznie zauważył skarżący zebrane w sprawie dowody pozwalają na wydanie przez sąd drugiej instancji orzeczenia reformatoryjnego poprzez zasądzenie od oskarżonego zwrotu kosztów i opłat sądowych w całości za postępowanie przed sądem pierwszej instancji.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 5 w zakresie dotyczącym kosztów sądowych za pierwszą instancję obciążając nimi oskarżonego w całości i z tego tytułu zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 250 złotych. Na kwotę tą złożyły się następujące należności:

- 110 złotych kosztów za postępowanie przygotowawcze (k. 17-18),
- 20 złotych ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu sądowym w pierwszej instancji,
- oraz 120 złotych tytułem opłaty od wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze względy słuszności – oskarżony swoim zachowaniem w żaden sposób nie przyczynił się do konieczności zainicjowania postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy sprostował nadto oczywistą omyłkę pisarską w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu, a w konsekwencji także – pośrednio - w opisie czynu przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem. Sąd Rejonowy przytaczając w części wstępnej wyroku z dnia 16 czerwca 2014 r. opis czynu zarzucanego oskarżonemu A. T. (1) odmiennie niż w akcie oskarżenia (k. 22), wpisał wynik badania stanu trzeźwości „33 mg/l”, gdy tymczasem winien wpisać „0, 33 mg/l”.

Słusznie na zaistnienie tej omyłki wskazała autorka apelacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, sąd odwoławczy z urzędu, na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k. dokonał sprostowania wskazanej omyłki pisarskiej.